

Valekirjailija

Miltä tuntuu, kun vihdoinkin on kirjailija? Tämmöisen kysymyksen esitti eräs toimittaja. Jotenkin hämmästyin. Kas, olin luullut olevani kirjailija jo kauan aikaa. Olin kirjailija jo esikoiskirjan ilmestyttyä ja varmaan varsin pontevasti jo kauan sitä ennen. Useimmat ovat kirjailijoita monta vuotta ennen kuin kirjoittavat ensimmäiset rivinsä. Jotkut ovat kirjailijoita vaikeivät kirjoita koskaan. Sellainen on kunnioitettava saavutus.

Minua on sivumennen sanoen epäilty usein valekirjailijaksi. Junavaunuissa, ravintoloissa ja vieraisissa pöydissä olen erehtynyt tituleeraamaan itseäni kirjailijaksi vastoin Kari Hotakaisen opeuksia. Hänen mukaansa kannattaa nimetä itsensä mieluummin trokariksi, timpuriksi tai lotraajaksi kuin mennä honisemaan kirjailiudesta. Sellainen on omiaan aiheuttamaan närää ja epäluuloa. Ei ole kyllä oikea kirjailija tuommainen takkupää. Aivan liian nuori. Ei muistuta yhtään Väinö Linnaa eikä Jari Tervoa (jota sivumennen sanoen kaikki vastasyntyneet puolestaan muistuttavat). Vetäköön huovutetun perinnepoppanan syvälle päähänsä ja menköön muualle viisastelemaan. Viimeksi näin kävi, kun olin matkalla vuotuiselle Jäämerenmatkalleni. Välillä Helsinki-Rovaniemi eksyin kulkuneuvon ravitsemusos-
tolle, jossa iloluontoinen herrasretkue liittyi seuraani. Oltiin ruskamatkalle menossa, tunnelma

ja tavoitteet korkealla, vaikka epäilinkin herrojen päätyvän Leville Hulluun Poroon pitkää viikonloppua viettämään. Monelle eräretkeilijälle on niin käynyt eikä siitä ketään soivata. Lupsakkaasti keskustelimme Lapin historialta ja nykytilasta, Norjan eittämättä komeammista vuonomaisemista ja harmittelimme norjalaisen nuivaa suhtautumista salakalastukseen. Vaan annas olla, kun tuli puhe ammasteista. Jotenkin se vain pääsi lipsautamaan. Että vallan kirjailijoita ollaan. Ei mennyt läpi. Epäluulo ja suoranainen vihamielisyys alkoi kaihertaa herraseurueen mieltä. ”Valekirjailija se on!” Kuiskaus kiiri läpi ravintelivaunun. Valekirjailija! Sitten alkoi tenttaus. Montako kirjaa olen julkaissut (Kolme.) Minkä nimisiä? Varmaan rakkausromaneja? Kuka on kustantaja (WSOY)? Monessako lehtijutussa olen esiintynyt (En tiedä, äiti tietää)? Olenko ollut Uutisvuodossa? Viimeiseen kysymykseen pääsin vastaamaan kyllä. Tämä ja ainoastaan tämä teki vaikutuksen herraseurueeseen. Ai että ihan Uutisvuodossa. Ja vielä Jari Tervon parina. No sitten! Hieman kursaellen myönnettiin, että jollen suoranaisesti vielä olekaan oikea kirjailija vaan kirjailijan alku tai ehkäpä paremminkin naiskirjailija, niin tuotantoani kannattaa tulevaisuudessa seurata. Huh. Aiheesta enemmän mm. teoksissa Klassikko (Hotakainen, WSOY, 1997) sekä Valekirjailija (Ranivaara, WSOY, 2011).

Katja Kettu